

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Ndc/4/2019
Identifikačné číslo spisu: 8716208185
Dátum vydania rozhodnutia: 26.06.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Ján Šikuta
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:8716208185.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Svojpomocné bytové, s.r.o. v likvidácii, so sídlom v Moste pri Bratislave, Studené 634, IČO: 00 594 547, proti žalovanej O. bývajúcej v S., o zaplatenie 666,74 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 16 C 10/2018, o návrhu žalobkyne na prikázanie sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti, takto

rozhodol:

Návrhu na prikázanie sporu vedenom na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 16 C 10/2018 Okresnému súdu Bratislava III n e v y h o v u j e.

Odôvodnenie

1. V spore o zaplatenie 666,74 eur s príslušenstvom podala žalobkyňa návrh na prikázanie sporu podľa § 39 ods. 2 CSP z dôvodu vhodnosti Okresnému súdu Bratislava III. Žalobkyňa, resp. v jej mene štatutár a likvidátor zároveň vo svojom návrhu poukázal na svoj vlastný zdravotný stav, ktorý i podložil lekárskymi správami, ktoré priložil k svojmu návrhu, kde je uvedené, že pacient (vyššie uvedený štatutár právnickej osoby, žalobkyne) sa lieči na ortopédii pre problémy s kolenami a chrbticou. Lekár uvádza, že pre pacienta nie je vhodný dlhšie strávený čas v dopravných prostriedkoch, nakoľko sedenie spôsobuje zhoršenie zdravotného stavu. Štatutár vo svojom návrhu tiež uvádza ako dôvod delegácie sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti to, že so ženou žijú v X. a jeho žena onedlho porodí dieťa, a preto bude nútený ostávať doma s partnerkou častejšie kvôli vybavovaniu rôznych povinností súvisiacich s narodením bábätka (návštevy pediatra, vybavenie rodného listu, vybavenie príspevku pri narodení dieťaťa a podobne). Štatutár si tiež dovolil poukázať na rôzne iné právne veci (v ktorých vystupovala žalobkyňa ako strana sporu), ktoré boli vedené tiež na Okresnom súde Spišská Nová Ves, v ktorých boli vylúčení sudcovia z prejednávania vecí nakoľko v daných veciach mohlo prísť k pochybnostiam o nezaujatosti sudcov pre osobný vzťah k stranám sporu. Na základe vyššie uvedeného teda žalobkyňa (v jej mene štatutár) žiadala prikázať predmetný spor Okresnému súdu Bratislava III.

2. Žalovaná sa k predmetnému návrhu nevyjadrila.

3. Podľa § 39 ods. 2 CSP na návrh ktorejkoľvek zo strán možno spor prikázať inému súdu tej istej inštalácie aj z dôvodu vhodnosti.

4. O prikázaní sporu rozhoduje súd, ktorý je najbližšie spoločne nadriadený príslušnému súdu a súdu, ktorému sa má spor prikázať (§ 39 ods. 3 CSP).

5. Prikázanie (delegácia) sporu z dôvodu vhodnosti predstavuje výnimku z ústavne zaručenej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky), ktorý je daný na podklade vopred stanovených zákonných pravidiel vecnej a miestnej príslušnosti súdov. K prikázaniu sporu inému súdu možno preto pristúpiť iba vo výnimočných prípadoch, v ktorých by prejednanie sporu iným, než (doposiaľ) príslušným súdom znamenalo z komplexného pohľadu hospodárnejšie, rýchlejšie alebo po skutkovej stránke spoľahlivejšie a dôkladnejšie posúdenie veci.

6. Dôvody delegácie môžu byť rôzne v závislosti od predmetu sporu, postavenia strán, ale aj doterajších výsledkov konania. Dôvody strán sporu vyplývajúce z ich postavenia môžu mať najmä osobnú, zdravotnú, finančnú, prípadne sociálnu povahu. Vzhľadom na charakter delegácie sporu ako výnimky zo zásady, že vec prejednáva a rozhoduje súd, ktorého príslušnosť vyplýva zo zákonom stanovených pravidiel vecnej a miestnej príslušnosti, musí mať však aj dôvod delegácie vždy výnimočný charakter. V neposlednom rade nadriadený súd berie do úvahy aj prípadné dôsledky navrhovanej delegácie a starostlivo skúma, či delegovaním sporu inému súdu nedôjde iba k tomu, že obdobným spôsobom zaťaží druhú stranu sporu.

7. S poukazom na uvedené prichádza aplikácia ustanovenia § 39 ods. 2 CSP do úvahy len vtedy, ak sú pre to dané dôležité dôvody. Úvaha súdu o vhodnosti delegácie zahŕňa komplexné posúdenie predmetu sporu a pomerov oboch strán sporu. Súd prihliada na pomery a dopad prípadného prikázania veci tak vo vzťahu strany, ktorá vhodnú delegáciu navrhuje, ako aj na pomery a dopad prípadnej delegácie veci na druhú stranu sporu.

8. V danom prípade žalobkyňa odôvodňovala vhodnosť ňou navrhovanej delegácie sporu svojím zdravotným stavom, resp. zdravotným stavom jej štatutára, narodením dieťaťa (štatutára) a poukázala aj na spory, v ktorých žalobkyňa vystupovala ako strana sporu, a v ktorých boli vylúčení sudcovia z dôvodu pochybností o ich zaujatosti. Tieto dôvody podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) nevykazujú znaky takej výnimčnosti, aby bolo možné jej návrhu vyhovieť. Prikázanie sporu Okresnému súdu Bratislava III neprinesie oproti prejednaniu sporu Okresným súdom Spišská Nová Ves výrazné zjednodušenie prístupu k súdu pre strany sporu, ani nepovedie k výraznejšiemu zhospodárnaniu, či urýchleniu konania.

9. Zo všeobecného hľadiska miesto pobytu, alebo nepriaznivé podmienky pri transporte na pojednávanie z mesta „A“ do mesta „B“ niektorej zo strán sporu, a ani jej schopnosť (spôsobilosť) zúčastniť sa súdneho procesu bez ďalšieho a zakaždým nevyvolávajú zmenu príslušnosti súdu. Strana má totiž právo zvoliť si v konaní zástupcu, ktorý je oprávnený na všetky úkony, ktoré môže v konaní urobiť strana (§ 89 ods. 1 v spojení s § 92 ods. 1 a 2 CSP).

10. Najvyšší súd taktiež poukazuje na § 104 ods. 1 CSP, podľa ktorého procesný úkon, ktorý by súd mohol vykonať len s ťažkosťami alebo so zvýšenými, neúčelnými trovami alebo ktorý v jeho obvode nemožno vykonať, vykoná na dožiadanie iný súd. Súd zároveň môže výnimočne z dôvodov hospodárnosti strane uložiť, aby na otázky o tvrdených skutočnostiach odpovedala písomne, ak možno predpokladať, že tento postup bude dostatočný (§ 195 ods. 3 CSP).

11. K dôvodu narodenia dieťaťa je potrebné podotknúť, že ide síce o veľmi zodpovednú úlohu pre rodičov, ktorá vie pohltiť mnoho času, avšak ide o súčasť bežného života, ktorá nezapríčiňuje nemožnosť dostavenia sa na pojednávanie.

12. V neposlednom rade je dôležité vyjadriť sa i k poslednému dôvodu, pre ktorý žalobkyňa (štatutár) podala návrh na prikázanie sporu z dôvodu vhodnosti, a tým je to, že štatutár poukázal na spory, v ktorých boli vylúčení sudcovia, a to z dôvodov pochybností o zaujatosti, resp. nezaujatosti sudcov v

spore/v sporoch, v ktorých vystupovala žalobkyňa ako jedna zo strán konania. V tomto prípade treba ale poznamenať, že ak má štatutár pochybnosti o zaujatosti sudcov, na toto slúži úplne iné konanie, a síce konanie o námietke zaujatosti (§ 54 v súvislosti s ustanovením § 52 Civilného sporového poriadku). Z vyššie uvedeného je teda zrejmé, že v rámci prejednávania tohto sporu, nie je možné danú vec vyriešiť, a preto najvyšší súd berie tento poukaz za bezpredmetný.

13. Vzhľadom na uvedené dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky pre prikázanie sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti v zmysle § 39 ods. 2 CSP, a preto návrhu žalobkyne nevyhovel.

14. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.